

Погледајте неколико начина на које можете да поделите фотографије деце на интернету, а да при том сачувате њихову приватност.

Пример фотографије

Опис

Прерушено дете

Прерушена деца већ носе неку врсту маске док се фотографишу.

То укључује наочаре за сунце, капе и костиме који делимично покривају њихова лица, посебно њихове очи.

На ове слике није примењена никаква дигитална обрада.

Удаљено дете

У овој врсти фотографије, деца се фотографишу са удаљености која чини њихове изразе лица непрепознатљивим.

На оваквим фотографијама, нагласак је на контексту, а не детету.

Делимични приказ детета

Многи родитељи показују само делове тела и лица своје деце.

На оваквим фотографијама, фокус је на оним деловима тела који се сматрају неопходним да би се испричала конкретна прича (као што су руке које држе скакавца).

Из осигурану анонимност детета, фотографија приказује елементарне аспекте на основу којих родитељ приказује конкретну ситуацију или прича специфичну причу.

Дете сликано с леђа

Фотографисање деце са леђа уобичајена је стратегија која осигурава да она остају непрепознатљива за непознате гледаоце.

Овакав начин фотографисања, на пример, показује дете у ширем просторном контексту, који даје неки увид у активности породице.

Дигитално обрађена слика детета

Насупрот прерушеном детету, на овим сликама дечја лица дигитално су обрађена.

Понекад су видљива лица само пребојена или замућена, а понекад се користе и дигиталне налепнице или емотикони, који „замањују” израз лица детета.

Друштвене мреже нуде корисницима овакве могућности.

Извор: Giovanna Mascheroni, Cristina Ponte & Ana Jorge (eds.), DIGITAL PARENTING: The Challenges for Families in the Digital Age, November 2018 (<https://www.researchgate.net/publication/328957814>)